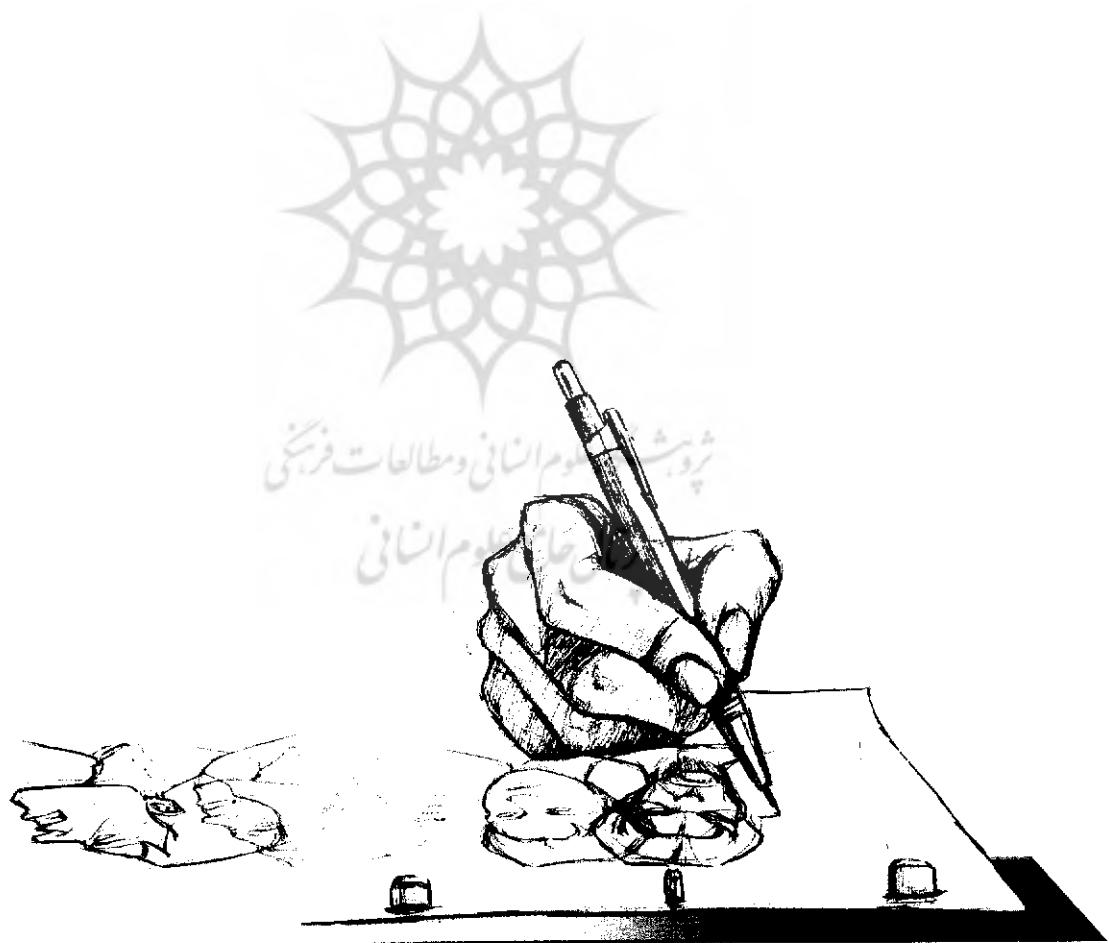

نگاهی به انیمیشن معاصر اروپا

برگرفته از ویکی پدیا

ترجمه: لیلا خلیلزاده

«انیما» در بروکسل؛ «اشتوتگارت» در آلمان؛ و جشنواره «انیمیشن هلند» از مهم‌ترین رویدادهای سینمایی اروپا به حساب می‌آیند.

یکی از تولیداتی که در همان سال ساخته شدن‌اش بیش از بازارهای داخلی در سایر کشورها مورد توجه قرار گرفت، انیمیشنی بلند با عنوان **کیریکو و ساحره**، محصول کشور فرانسه بود، که در سال ۲۰۰۰ اکران شد؛ داستانی اسطوره‌ای و کالیدوسکوپی از رنگ به کارگردانی و تصویرگری «میشل اسلو» که با تکنیک تلفیقی طراحی روی کاغذ و کامپیوتراً دو بعدی ساخته شده است. این فیلم که در برگیرنده تصویر سازی‌هایی کم‌نظری و خارق‌العاده با الهام از هنر آفریقایی می‌باشد، نخستین انیمیشن بلند اسلو بود که توانست جایزه بزرگ جشنواره انیمیشن انیمیشن را نیز از آن خود کند. پس از اکران کیریکو و ساحره معیارهایی جدید برای سنجش سایر تولیدات بلند انیمیشنی با آن پدید آمد. میشل اسلو در جنوب فرانسه به دنیا آمده و کودکی خود را در کشور آفریقایی گینه گذرانده است. وی بیشتر آثار خود را با تکنیک کات اوت می‌سازد. از آثار کوتاه او می‌توان به سه مختصر، شاهدخت بی احساس، چهار آرزو اشاره کرد. اسلو بعد از کیریکو و ساحره به ترتیب در سال‌های ۲۰۰۰، ۲۰۰۵ و ۲۰۰۶ شاهزادگان و شاهدختان، کیریکو و جانوران وحشی (دبale‌ای بر فیلم نخست) و ازور و آسمار را روانه پرده سینماها کرده است.

ایتالیا و آلمان در سال ۲۰۰۰ تولید انیمیشنی بلند با عنوان **مومو: تسخیر زمان** به کارگردانی «انزو دالو»، یکی از پرکارترین کارگردانان اروپا،

سال‌هاست که انیمیشن‌های بلند نقش مهمی در صنعت سینمای اروپا- به خصوص در کشورهایی چون فرانسه و ایتالیا- ایفا می‌نمایند. در آمارها آمده که تنها در سال ۲۰۰۰ بر روی بیش از سی پروژه بلند انیمیشن در این قاره سرمایه‌گذاری شده است. به علاوه در طول این سالیان تولید فیلم‌های کوتاه و مجموعه‌های کودکانه نیز در این کشورها از رشد قابل ملاحظه‌ای برخوردار بوده است. اسپانیا با تولیداتی بسیار کم هزینه‌تر از سایر کشورها بعد از فرانسه و انگلستان سومین تولید کننده بزرگ فیلم‌های انیمیشن در اروپاست. از این گذشته جشنواره‌های انیمیشن - که مهم‌ترین شان جشنواره و بازار فیلم انسی فرانسه است- همواره در زمینه رشد صنعت انیمیشن این قاره رشد بسزایی داشته‌اند. جشنواره‌های «سینانیما» در اسپینوی پرتغال،

که می‌توان گفت نسخه امروزی داستان کشته نوح است، دو کودک به نام‌های «تام و لیلی» هستند. آن‌ها پس از غلبه بر مشکلات بسیار و حفظ حیوانات یک باغ و حش کوچک از خطر توفان به نجات دنیا بر می‌خیزند. ژاک-رمی ژرارد پیش از این فیلم اثری نیمه بلند با عنوان کریسمس چارمی ساخته بود. فیلمی که در همان سال ساخته شدن‌اش جوايز بسیاری را به خود اختصاص داد و هم‌چنین نامزد دریافت جایزه امی شد.

استودیوهای اروپایی به طور مداوم به کار ساخت اینمیشن‌های کوتاه اشتغال دارند، که این آثار گاهی فراتر از تنها حضور در جشنواره‌های بین‌المللی نمایان گر سبک هنری خاص سازندگان‌شان هستند.

«پل دریسن» هلندی، که هم اکنون در کانادا مشغول به کار است، اغلب با به کارگیری تکنیک پرده دو نیمه و خلق دنیاهایی عجیب و غریب و دارای قوانین وارونه، سبکی بسیار شخصی در اینمیشن از خود به نمایش گذاشته است. دریسن کار خود را به عنوان اینماتور در زادگاه‌اش آغاز کرد و بعد از آن پس از مشارکت در ساخت اینمیشن جنجال برانگیز زیردریایی زرد دریاره گروه «بیتلز» به کانادا مهاجرت کرد و در سازمان ملی فیلم کانادا مشغول به کار شد. یکی از مطرح‌ترین آثار چند سال اخیر دریسن پسری که کوه بیخ را دید نام دارد. این فیلم که در سومین جشنواره پویانمایی تهران نیز به نمایش درآمد، داستان پسر بچه‌ای دلرده از زندگی روزمره است که در رویاهایش وارد دنیایی پر ماجرا و خطرناک شده و با هیولاها و

را آغاز کردند. این فیلم که با استفاده از تکنیک سنتی طراحی روی طلق ساخته شده، داستان دختری یتیم به نام «مومو» است که پی می‌برد مردان خاکستری شیطان صفت قصد ریودن زمان را دارند. ازو دالو پیش از این اینمیشن‌های موفق پیکان آبی (۱۹۹۶) و لاکسی و زوربا (۱۹۹۸) را ساخته بود. از وی در پایان سال ۲۰۰۳ نیز اینمیشن بلند دیگری با عنوان اوپوپوموز به نمایش درآمد؛ داستان خانواده‌ای ایتالیایی که همزمان با برگزاری جشن کریسمس و تولد فرزندشان درگیر ماجراهایی جدید می‌شوند.

از تولیدات اسپانیا در سال ۲۰۰۳ می‌توان به اینمیشن بلند افسانه ال سید، به کارگردانی «خوزه پوزو»، اشاره کرد. این فیلم که از لحاظ تکنیک‌های سنتی طراحی روی طلق، کامپیوتري ساخته شد و در طراحی‌های زمینه و شخصیت‌ها از پرسپکتیوهای نامتعارف بهره فراوان برده است.

مدیران استودیوی فولمیج فرانسه که معمولاً در تولید آثار کوتاه و نیمه بلند فعالیت می‌کند، در کنار رعایت شاخص‌های حرفة‌ای همواره آزادی هنرمندان‌شان را نیز ارج می‌نهند. نخستین اینمیشن بلند این استودیو با عنوان پارش شدید باران قورباغه، که تولیدش شش سال به طول انجامید، در سال ۲۰۰۴ اکران شد. این فیلم به کارگردانی «ژاک-رمی ژرارد» نخستین اینمیشن بلندی بود که در بیست سال گذشته تمام و کمال در فرانسه تولید می‌شد (اکثر آثار پیشین با مشارکت دیگر کشورهای اروپایی ساخته شده بودند). شخصیت‌های اصلی این اینمیشن

سال ۲۰۰۴، را شنیده و یا آن را دیده‌اید. این فیلم تولید مشترک فرانسه، بلژیک و کانادا را «سیلوین شومه» کارگردانی کرده است. نام شومه نخستین بار در سال ۱۹۹۷ با اینیمیشن پیرزن و کبوترها، که در رشتہ بهترین اینیمیشن کوتاه نامزد اسکار گشت، مطرح شد. همین موفقیت راه را برای ساخته شدن سه قلوهای بلویل هموار ساخت. ساخته شدن این فیلم پنج سال به طول انجامید. شومه در مصاحبه‌های اخیر اعلام کرده که در حال حاضر مشغول کار بر روی دو پروژه بلند است؛ تردست (که قرار است بهار ۲۰۰۹ به نمایش درآید)، و داستان دسپراکس (که در کریسمس ۲۰۰۸ در سینماهای آمریکا اکران می‌شود). تردست به تهیه کنندگی «پاته پیکچرز» و با بودجه ای معادل ۱۰ میلیون پوند براساس فیلم نامه‌ای از «ژاک تاتی» ساخته می‌شود و به علاوه خود تاتی در آن به صورت اینیمیشنی درخواهد آمد. داستان دسپراکس نیز نخستین اینیمیشن تماماً کامپیوتروی شومه خواهد بود. شومه علاوه بر این‌ها قرار بود پروژه دیگری با عنوان باریاکوآ را نیز برای نمایش در سال ۲۰۰۵ روانه پرده سینماها کند که به خاطر کمبود بودجه فعلی از ساخته اش صرف نظر کرده است. به جای شخصیت‌های سه قلوهای بلویل که هم از سوی بیتندگان و هم متقدین با تحسین بسیاری روبه‌رو گشت و نامزد دریافت جوایز آکادمی اسکار و انگلستان شد، هیچ بازیگر مشهوری صحبت نمی‌کند؛ سه قلوهای بلویل جدای موسیقی، افکت‌های صوتی اندک و زمزمه‌های حاشیه‌ای اش فیلمی صامت است. این خصوصیت نه تنها از لذت فیلم نمی‌کاهد، بلکه بدان نیز می‌افزاید. سه

دیوها در می‌افتد. اما وقتی خطر واقعی به شکل کوه یخی رویارویی اش قرار می‌گیرد، آرزوهای همان زندگی یکنواختی را می‌کند که همیشه از آن می‌گریخت.

«گرت ون دیک» اینماتور صاحب سبک هلندی دیگری است که او هم به ساخت اینیمیشن‌های کوتاه هنری اشتغال دارد. اینیمیشن آخرین حرف‌های دوچ شولتز او که درباره «آرتور فلگنهایمر» ملقب به دوچ شولتز است در چهارمین جشنواره پویانمایی به نمایش درآمد. در این بخش جا دارد به «جرج شویتزگل» سوئیسی نیز اشاره شود. وی نیز اینماتوری دارای سبک مختص به خود است که برای خلق تصاویر متحرک و لرزان اش با آکریلیک و گواش روی طلق نقاشی می‌کند. از آثار مطرح وی می‌توان به دختر جوان و ابرها، پرواز ایکاروس، زوایای دید، و زیگزاگ اشاره کرد.

یکی از اینیمیشن‌های کوتاه اروپایی که در سال‌های اخیر از موفقیت‌های بین‌المللی برخوردار بوده، کلاه‌گیس باف (۲۰۰۰) ساخته «اشتفن شافلر» آلمانی می‌باشد. این فیلم که با تکنیک عروسکی ساخته شده، در لندن سال‌های طاعون می‌گذرد و به خوبی وحشت و تراژدی را در آن به تصویر می‌کشد.

انیماتور آلمانی دیگری نیز به نام «اندریاس هیکاد» در سالیان اخیر با اینیمیشن کوتاه حلقه آتش (۲۰۰۲) جوایز بی‌شماری را نصیب خود ساخته است. وی در این اثر برای به تصویر کشیدن دو کابوی تنها از تصاویر کامل‌اسیاه و سفید بهره گرفته است. از همه این فیلم‌ها که بگذریم حتماً نام سه قلوهای بلویل، موفق‌ترین اینیمیشن بلند اروپا در

قلوه‌های بلویل لذتی دیداری است. هر یک از فریم‌های فیلم در نهایت دقت با دست طراحی و رنگ‌آمیزی شده و با تصاویر ساخت کامپیوتر تلفیق گشته‌اند. سیلوین شومه معتقد است «انیمیشن بدون محدودیت‌های زبانی می‌تواند پر قدرت‌تر عمل کند... اگر شما همه چیز را به کلمات اختصاص دهید، تمامی حرکات و اشارات دور لب‌های می‌چرخد. انیماتور، بدون گفتار برای خلق اینیمیشن واقعی آزادتر است. اینیمیشنی که حول دیالوگ شکل بگیرد، مثل سنگ سخت است. در غیر این صورت تمام انیماتورهایی که در یک پروژه کار می‌کنند، قادر خواهند بود چیزی متفاوت بدان ببخشند.» سیلوین شومه در سه قلوهای بلویل کمیک و سینما را با یکدیگر تلفیق کرده است. او در این فیلم هم از کمیک استریپ‌های معاصر فرانسوی و هم از فیلم‌سازانی چون «ژان پیرژونه» (آملی پولن) و «مارک کارو» (فروشگاه مواد پروتئینی) الهام گرفته است. شومه هنگام تولید فیلم در ارتباط بسیار تنگاتنگی با گروه انیماتوران این پروژه قرار داشت؛ خودش شخصاً صحنه‌ها و شخصیت‌ها را متحرک می‌کرد و لحظات خوش از پایان روز را به دیدن نتیجه کار همکاران اش اختصاص می‌داد.

صفت اینیمیشن اروپا با پتانسیل فوق العاده‌ای که برای تولید مجموعه‌های کودکانه برای شبکه‌ها و اینیمیشن‌های بلند برای سینماهای سرتاسر دنیا دارد، اکنون در حال گستردن بال‌هایش است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتمال جامع علوم انسانی